

2nd World Open, Sub-juniors, juniors classic bench press championships 2017 Killeen, Texas – USA 17-22/4!

Beretning dag 1 – søndag:

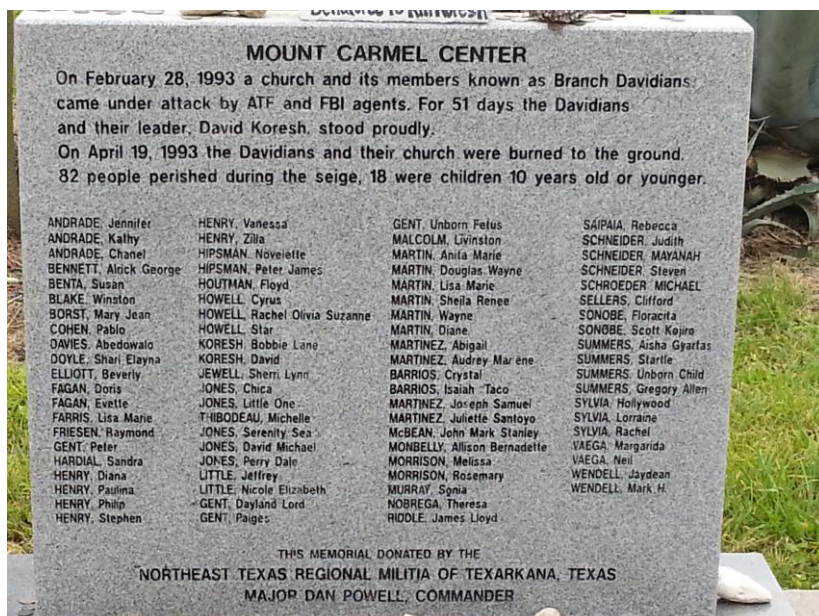
Ut. mødes med Jakob Mainz kl. 6.00 på Århus rutebilstation for at tage lufthavnsbus til Billund. Forude venter en laaaaaaanng tur til staterne – nærmere Texas. Men vi skal lige omkring Amsterdam, Atlanta og derfra til Killeen. Sidste stop – Atlanta – før Killeen, var lidt hårdt for os begge, da vi skulle vente i 4 timer og var godt trætte, men IKKE sultne:) Vi har spist godt og meget gennem hele dagen til diverse film. Da vi lander i Killeen lufthavn lige før midnat, en meget lille lufthavn med kun 2 bagagebånd og derved overskueligt for 2 "walking deads", mangler vi kun afhentning af en lækker udlejningsbil. I nattens mørke var farven på bilen rigtig, men dagslyset afslørede en grå farve. Ærlig talt blev vi en smule skuffet over størrelsen, men den mangler skam ikke noget i udstyr. Til bilinteresserede er det en Buick Encore – SUV. Efter afhentning var det direkte til hotellet, som ligger ca. 10 miles fra Fort Hood Regional lufthavn, og have noget søvn. Men der var lidt kludder fra hotellets side, som bl.a. gjorde at vi i første omgang blev tildelt et værelse, som allerede var beboet, for da vi sætter nøglekortet i og åbner døren, lyder det inde fra rummet - "excuse me!" Vi valgte at gå ned i reception igen og fik endelig vores eget værelse. Så var det godnat efter et helt vågent døgn! De efterfølgende 2 dage står på oplevelser på prærien!!

Dag 2 - mandag:

Morgenmaden var overstået, da vi stod op, men det var helt fint, for vi ville nu også gerne lufte bilen. Men da ut. var for tynd, tog jeg lidt forskud på mad ved bageren next door og derefter kørte vi til Walmart indkøbscenter, hvor der tilfældigvis også var en Subway – 1 footlong sandwich til hver. Vejret er varmt med høj luftfugtighed. Pyha! Tur mod Temple – NØ – af ren nysgerrighed og selvfølgelig også for at køre i bilen. Altså! På vej dermod vælger vi at køre mod Waco, som ligger nordligt for Killeen på mod vej Dallas. Udover at det er en by, er den også husket for noget uønsket. For jer læsere, der ikke er bekendt med hvad Waco gemmer af skrækelig, men desværre sandfærdig, historie, får i lige en kort briefing: For ca. 24 år siden begik en sekt af De 7. Adventister – Branch Davidians – kollektiv selvmord, hvor mere end 80 sekt medlemmer døde. Heriblandt mange børn og kvinder. Nogle medlemmer var frigivet under forhandling med FBI i de 51 dage, hvor barrikaderingen stod på. FBI mistede også nogle folk. "Camp Carmel" – stedet hvor sekten boede, brændte ned til grunden og senere blev hele grunden ryddet af bulldozere. Den dag i dag er der bygget nye huse, som beboes af nogle overlevende fra dengang samt nye medlemmer. Der er opført en mindetavle over de afdøde. Der har for flere år siden været vist et dokumentar program derom i dansk tv. Billeder På Gaten til "Mount Carmel" står der, at hunden bider, men lågen står vidt åben, så vi kører indenfor. Der hviler en underlig og noget uhyggelig stilhed over stedet og Jakob er ikke i tvivl om, at hvis vi bevægede os længere ind på grunden hen mod kirken, som tidligere var hovedkvarteret for David Koresh og hans medlemmer, ville hunden blive sluppet ud. Men ingen bevægelse eller skygger nogen steder fra. Alt i alt en speciel dag, som efterlod mange ubesvarede spørgsmål men en tydelig fornemmelse af massakren. Da vi kommer hjem på hotellet, går The Sherlocks i gang med yderligere research derom og slutter dagen af med en gang aftentræning i opvarmningsrummet.

Mindetavle for de afdøde medlemmer af Branch Davidians

Sten nær indgang til Mount Carmel

Dag 3 – tirsdag:

Morgenmaden nås i dag og vægten viser også, at ut. ikke skal springe over. Jakob kan spise almindeligt. Derefter nyder vi endnu en dag på udflugt og kører ud og nyder en smuk natur SV for Killeen. Undervejs er vi nødt til at proviantere og gør stop ved Giovanni's for frokost og får anbefalet nogle steder, der er værd at besøge for naturfolk som os:)). Vi kører mod Lake Inks, som er et parkområde med mulighed for camping, fiskeri og udforske diverse vandrestier med rigt fugleliv og klapperslanger – sidstnævnte har vi IKKE lyst til at møde på tæt hold.

Derefter kører vi til en meget større Lake – Buchanan. Efter en halv dag med masser af indtryk, mad og miles er vi ”mætte” og restituerer på kammeret.

Pitstop før Lake Inks

Organisk hulepindsvin

Natur på vejen til Lake Inks

Søslange i Lake Inks Park

Dag 4 - onsdag:

Så kom dagen, hvor coach Annette skulle løfte. Hun løfter normalt i -72kg-klassen, men havde i anledning af VM valgt at løfte i M1, -84. Hun havde været lidt for let i dagene op til, så der skulle en masse morgenmad og væske til for at veje ind i klassen. Det lykkedes dog, og vægten sagde 72,11kg. Så langt så godt.

Annette var på forhånd nomineret som sikker vinder i 84kg- klassen med et stykke ned til andenpladsen og tredjepladsen. Vi forventede derfor, at det ville være et solo-løb uden forsøg på guld fra de andre løftere. Opvarmningen kørte som planlagt, bortset fra at vi pludselig blev forstyrret af to store svenske mænd, der tilsyneladende lige var ankommet til hotellet, og nu syntes det var et passende tidspunkt at træne, lige midt i opvarmningen. De fik pænt besked på at gå deres vej, men de opfattede det som, at blot skulle finde et andet rack. Lige dér var vi ikke stolte af at være skandinavere.

Det blev Annettes tur, og hun gik ind på de planlagte 95kg. Det var en sikker åbner, som blev belønnet med tre hvide lamper. Vi vurderede, at 100kg ville være et godt andet forsøget, så vi kunne spare lidt kræfter til sidste løft. De andre løftere i klassen så ikke ud til at have overraskelser i ærmet, så vi skulle blot forsøge at få så mange kilo med som muligt. De 100kg blev også løftet i sikker stil, så vi valgte at øge til 105kg. Vi vidste, at det ville blive et tungt løft, men vi var sikre på, at den nok skulle være der. Sådan skulle det dog desværre ikke gå. Annette mistede lidt spænd i bunden af løftet, så stangen gik i stå halvvejs oppe. Super ærgerligt. Annette havde weekenden forinden løftet til DM Klassisk, hvor hun fik 102,5kg med i bænken, så det havde været rigtig godt, hvis hun kunne få endnu mere med nu. Til gengæld rakte de 100kg til en sikker guldmedalje i M1 -84kg-klassen og andenbedste M1 på point. Det er et rigtig imponerende resultat, som vi kun kan være stolte af 😊. Selv er Annette mere beskeden, så når vi møder løftere i elevatoren, der spørger hvordan det gik, er jeg nødt til at træde til og fortælle, at hun vandt guld. Stort tillykke til coach Annette! 😊

Da Annette var færdig med at løfte, og vi havde fået lidt mad, satte vi kursen mod Fredericksburg, som vi dagen forinden havde fået anbefalet at besøge. Det er en lille cowboy-by, hvor tyske immigranter flyttede til i starten af 1800-tallet. I dag er det historiske centrum bevaret bedst muligt, så man kan få en fornemmelse af, hvordan der har set ud dengang. På vejen dertil så vi pludselig et skilt, hvor der stod 'Midway Guns & Ammo'. Vi havde hele turen snakket om, at vi skulle finde et sted, hvor vi kunne prøve at skyde. Vi er vel i Texas. Så vi tog en spontan afstikker, og bankede på døren til den lille butik. Der var pistoler og automatvåben overalt i butikken, og vi blev hurtigt mødt af en lille mand, der med texansk accent kunne fortælle, at vi kun kunne leje håndvåben, men at vi kunne købe alle slags automatvåben, hvis vi bare havde ID med. Vi besluttede at prøve en kaliber .38 revolver først og efterfølgende en kaliber .45. Man kunne vælge om skydeskiven skulle forestille Obama, Clinton eller en neutral silhouette. Vi valgte den sidste. Efter nogle få instrukser blev vi overladt til os selv på skydebanen. Annette skulle prøve først. Efter lidt betænkningstid fik hun sendt et par skud af sted. Hun skulle vist lige vænne sig til rekylet, som sådan en revolver giver, men derefter skød hun løs som en ægte texansk cowboy. Efter en times skyderi med forskellige pistoler var vi færdige, og satte igen kursen mod Fredericksburg. Her fandt vi en masse autentiske butikker, der solgte Stetson cowboy-hatte, og man kunne sågar købe ægte pistoler i den lokale souvenir-butik. Vi fandt en hyggelig restaurant, hvor vi spise aftensmad til lyden af en guitar-spillende cowboy. Det var en god afslutning på en god dag, inden vi trætte satte kursen hjem mod hotellet.

Sej dansk verdensmester

Det danske hold

Vores alle sammens konferencier Gino

Aftensmad i Fredericksburg

Wannabe texan med Stetson-hat

Amish-marked

Som i en western i moderne tid

Yndlings-hestekræfter

Annette tager et hvil i badekar

Dag 5. Dallas – "Southfork" Ranch is calling

Efter 3,5 times kørsel stik nord uden stop i håb om at nå sidste tour visning på tidligere verdenskendt yndlingsserie, "Dallas", ankommer vi 15 min. før lukketid. Det var sgi' lige sent nok og optimistisk! MEN ut. gav ikke op så let og den forstående manager kunne ikke undgå at se skuffelsen malet i hele ansigtet. Så efter at hun havde spurgt tour guide til et privat selskab på sidste kommende tur om 2 danske fans måtte tilslutte sig og vender tilbage med positiv svar, er vi glade. Jakob måtte sande at vedholdenhed betaler sig:) Sammen med det private selskab får vi en rundvisning på Ranchen og går rundt inde i huset. Både Jakob og ut. havde ventet et noget større "hus", men der er vildt meget jord til. Serien havde giga succés og spillede fra 1978-1991 og er vist i 96 lande og oversat til 95 sprog. Alle de gamle skuespillere blev hentet ind fra Californien for shooting i de smukke omgivelser i Dallas. Der har siden været indspillet 3 nye serier, som ikke er vist i dansk tv. Serien havde sin æra i dansk tv dengang HVER søndag i slut '70erne og årene frem for os dengang meeget unge:)). Vi takker for venligheden og kører sydpå igen.

Indgang til Southfork Ranch

Miss Ellie's køkken

Det originale morgenbord

JR og Sue Ellen's dagligstue

Southfork Ranch set ude fra vejen

Udsigt over Ranchen fra JR og Sue Ellen's soveværelse

Dag 6 - fredag.

I dag er hviledag og opladning for Jakob Mainz, -120kg, som løfter i morgen lørdag kl. 16 am. tid – kl. 23 dansk tid! Hold jer vågne og hep med:)).

Med sportslige hilsner

Annette Pedersen

Dag 7 – sidste dag!

Så oprandt dagen hvor de store og største ”drenge” løfter i én gruppe, -120kg og +120kg. Jakob Mainz deltager i -120kg klassen og det er Jakobs første år i de ”voksnes” rækker – senior – men til gengæld den tungeste og vejede ind på 119,66 kg og er godt tilfreds dermed. Jakob er nomineret som nr. 5 ud af 6 løftere, hvor top 3 er nomineret med 235-240 kg. Så umiddelbart er DK ingen trussel. Men alt kan jo ske. Opvarmningen går efter bogen og Jakob åbner som planlagt. Under opvarmning har vi tid nok til at holde øje med, hvordan de andres opvarmning går, men vi må desværre sande, at de ser stærke ud. Åbningsløftet på 215 kg er meget let og bliver godkendt med 3 hvide lamper. Så vi øger med 10 kg til næste runde, 225 kg, som er 5 kg over Jakob's egen danske rekord og løftes også med overskud og beløst minimum skal løfte 240kg og altså 15 kg mere end sit andet løft. Det er for stort et spring. Så sidste løft øges med 7,5 kg – 232,5kg – som vil ny DR og PR, men udløftet er slet ikke som det forrige løft og Jakob mister noget spænd mellem og omkring skulderbladene. Løftet bliver for tungt og underkendes, men Jakob beholder sin nominering og bliver nr. 5 i sin klasse. Stort tillykke til Jakob med sin 5. plads i et stærkt felt. Guld og sølv går på 240 kg og bronze på 237,5kg. Det var dette VM klassisk bænke og trods skuffelse over ikke at få sidste løft med, er Jakob Mainz blevet mere ”sulten” for at komme endnu stærkere tilbage. Tak for at I har fulgt med derhjemme og tak til Jakob Mainz for en kanon tur!!

Sportslige hilsner /Annette

BENCH PRESS #3 Open : -120,120+ [1]							
Nation	B.Year \ BW \ Lot	Attempts of Bench press				Total	Result
		1	2	3	Best		
FIN	79 \ 117.79 \ 2	232.5	240.0	245.0	240.0	240.0	240.0
USA	87 \ 118.56 \ 5	232.5	240.0	245.0	240.0	240.0	240.0
POL	73 \ 112.84 \ 6	230.0	237.5	240.0	237.5	237.5	237.5
FRA	78 \ 119.50 \ 3	230.0	237.5	242.5	237.5	237.5	237.5
DEN	93 \ 119.66 \ 4	215.0	225.0	232.5	225.0	225.0	225.0
TKM	82 \ 114.33 \ 1	180.0	185.0	190.0	185.0	185.0	185.0
CAN	86 \ 166.64 \ 14	250.0	262.5	272.5	262.5	262.5	262.5
SWE	68 \ 162.47 \ 12	235.0	242.5	250.0	235.0	235.0	235.0
JPN	73 \ 179.50 \ 13	220.0	232.5	237.5	232.5	232.5	232.5
IRI	81 \ 137.32 \ 8	230.0	240.0	240.0	230.0	230.0	230.0
CZE	77 \ 121.59 \ 7	215.0	222.5	232.5	222.5	222.5	222.5
TKM	84 \ 139.55 \ 9	200.0	200.0	210.0	200.0	200.0	200.0
GBR	92 \ 145.01 \ 10	180.0	192.5	195.0	195.0	195.0	195.0
CRC	79 \ 121.99 \ 11	175.0	182.5	185.0	182.5	182.5	182.5